

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021 și a sentinței Judecătorei Chișinău /sediul Buiucani/ din 22 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Podolco Vladislav XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 11.09.2019 – 22.10.2020 (prima instanță);
2. 30.10.2020 – 10.02.2021 (instanța de apel);
3. 20.04.2021 – 07.07.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău /sediul Buiucani/ din 22 octombrie 2020, Podolco Vladislav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore.

S-a încasat din contul inculpatului suma de 1680 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost decisă soarta corpurilor delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Podolco Vlastislav, urmărind scopul păstrării ilegale a drogurilor, fără scop de înstrăinare, acționând cu intenție directă, conștientizând caracterul prejudiciabil al circulației ilegale a drogurilor, neavând autorizația corespunzătoare, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală a intrat ilegal în posesia substanțelor stupefiante.

Ulterior, la 22 iulie 2019, aproximativ la ora 19:00, Podolco Vlastislav aflându-se pe str. Burebista 108, mun. Chișinău, continuându-și acțiunile sale ilegale, acționând cu aceeași intenție, urmărind realizarea acelorași scopuri, manifestând un comportament neadecvat, a fost identificat de către subofițerii de investigații al SPC

al SII Inspectoratului de Poliție Botanică al Direcției de Poliție municipiul Chișinău care se aflau în exercițiul funcției de menținere a ordinii publice și de combatere a criminalității. În rezultat fiind suspectat în păstrarea ilegală a drogurilor, a fost condus la Inspectoratul de Poliție Botanică pentru documentarea cazului, unde s-a constatat că Podolco Vlastislav a păstrat ilegal, pentru consum personal, într-un pachetel de tip zip-lock o substanță cu aspect de cristale și bulgări de culoare albastră pe care l-a predat benevol colaboratorilor de poliție.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-3064 din 31 iulie 2019 substanța cu aspect de cristale și bulgări de culoare albastră predată benevol de Podolco Vlastislav reprezintă PVP, cu masa de 0,926 g, care conform Hotărârii Guvernului nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului este inclusă în tabelul I Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale.

În corespundere cu pct. 148 din Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, „cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, substanța stupefiantă PVP cu masa 0,926 g, constituie proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Podolco Vlastislav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal - *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, fără scop de înstrăinare adică, păstrarea substanțelor stupefiante, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

2.1 Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Șapovalov Lilia, solicitând casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, a-i stabili inculpatului pedeapsa de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, invocând că, Podolco Vlastislav este învinuit de comiterea unei infracțiuni săvârșită cu intenție, în proporții mari, care atentează la relațiile sociale cu privire la circulația legală a drogurilor sau analogilor acestora, apărare împotriva operațiunilor ilegale cu asemenea substanțe; inculpatul Podolco Vlastislav se află la evidența medicului narcolog din 01.04.2016, diagnoza - consumator de substanțe narcotice-hașiș; pedeapsa aplicată sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 de ore este extrem de blândă în raport cu gravitatea infracțiunii și consecințele ce pot surveni.

2.2 Avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, prin care solicită casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie eliberat de răspundere penală în baza art. 217 alin. (5) Cod penal, a trece cheltuielile judiciare în contul statului, invocând că, unica probă pe care s-a bazat învinuirea adusă

inculpatului sunt numai declarațiile martorilor, care sunt și colaboratorii poliției care l-au oprit pe inculpat, și care fiind audiați în cadrul ședinței de judecată au confirmat versiunea inculpatului că acesta din start a indicat că a găsit un obiect care presupune că sunt substanțe narcotice și dorește să le predea; în privința inculpatului pot fi aplicate prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, ori acesta imediat a spus colaboratorilor poliției că a găsit un obiect care presupune că sunt substanțe narcotice și dorește să-l predea, fapt confirmat de aceștea, până la petrecerea acțiunilor de reținere a persoanei; prima instanță nu a luat în considerație faptul că inculpatul în cadrul urmăririi penale și-a recunoscut pe deplin vina, a colaborat activ cu organele de urmărire penală, a predat benevol drogurile; inculpatul nu a solicitat personal numirea și efectuarea raportului de expertiză, aceasta a fost solicitată de organul de urmărire penală în vederea administrării probelor, respectiv, cheltuielile de efectuare a expertizei urmează să fie achitate din bugetul de stat, fapt reiterat în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021:

S-a respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului.

S-a admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Șapovalov Lilia, s-a casat sentința parțial, s-a pronunțat o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui Podolco Vladislav recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa cu închisoare pe termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest s-au menținut prevederile sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blândă, care nu corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei penale reglementate la art. 75 Cod penal, și care nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reținut că instanța de fond a aplicat o categorie de pedeapsă - muncă neremunerată în folosul comunității, care se stabilește doar cu acordul persoanei, însă, în speța dată, reieșind din faptul că inculpatul s-a sustras de la judecată, ultimul fiind anunțat în căutare, instanța de fond nu a valorificat voința inculpatului, de a executa această categorie de pedeapsă.

Instanța de apel a indicat că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei penale reglementate la art. 75 Cod penal și ținând cont de *gravitatea infracțiunii săvârșite* - care se califică ca infracțiune „ușoară”, *de persoana inculpatului* - care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, *de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea* - a fost reținută

circumstanța atenuantă - comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare, iar careva circumstanțe agravante nu fost constatate, *de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului și condițiile de viață ale acestuia* - inculpatul anterior nu a fost judecat, nu are persoane la întreținere, se află la evidența medicului narcolog, a dispus aplicarea inculpatului Podolco Vlastislav recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal a pedepsei sub formă de 0020 închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Sub aspectul modalității de executare a pedepsei, instanța de apel, ținând cont de comportamentul inculpatului Podolco Vlastislav în societate, de tendința acestuia de a se corecta și de a se reintegra în societate, nu este una fermă, a atestat că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin dispunerea executării reale a pedepsei sub formă de închisoare, or, la caz, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu va fi o măsură eficientă de a asigura corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

În continuare, instanța de apel a conchis că, argumentele invocate de avocatul Mîrzîncu Aurelia nu își găsesc confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care a respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Mîrzîncu Aurelia în interesele inculpatului Podolco Vlastislav, or, inculpatul Podolco Vlastislav nu a predat benevol substanțele stupefiante, totodată, inculpatul nu a întreprins acțiuni active care să contribuie la descoperirea sau curmarea infracțiunilor legate de circulația unor astfel de substanțe: autodenunțare, divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, indicarea sursei de procurare a drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora, participarea la depistarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor dobândite în rezultatul comiterii infracțiunii.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei și a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-l libera de răspundere penală pe inculpat în temeiul art. 217 alin. (5) Cod penal, respingerea solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului în beneficiul statului, invocând argumente similare cu cele invocate în apel (pct. 2.2 din prezenta decizie):

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că inculpatul nu îndeplinește condițiile legale care ar face posibilă liberarea lui de răspundere penală, instanța de apel corect ajungând la concluzia respingerii acestui argument.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că temeiul și motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei nu sau confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

În privința temeiului de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, nefiind identificate careva circumstanțe care ar justifica incidența acestui temei de recurs, dat fiind faptul că, instanța de apel, la judecarea apelului și adoptarea deciziei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante invocate în apelul recurentului, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, soluție întemeiată pe acțiunile procesuale și cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Colegiul penal conchide că, argumentul recurentului precum că „în privința inculpatului pot fi aplicate prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, ori acesta imediat a spus colaboratorilor poliției că a găsit un obiect care presupune că sunt substanțe narcotice și dorește să-l predea, fapt confirmat de aceștia”, nu poate fi

acceptat, or, acest argument a fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra căruia s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsuri asupra lui în sentința adoptată (f.d. 141 – 142) și în decizia adoptată (f.d. 184 - 185), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO cauza Albert vs. România din 16.02.2010.

În acest sens, Colegiul penal ține să evidențieze suplimentar că, caracterul benevol se exprimă prin absența unei situații în care persoana respectivă se vede nevoită să predea substanțele menționate reprezentanților organelor de drept, deoarece acestea, într-un fel sau altul, vor fi confiscate. Adresarea benevolă a persoanei la o instituție medicală pentru a i se acorda asistență medicală în legătură cu consumul de droguri, etnobotanice în scopuri nemedicale poate servi ca temei pentru scutirea ei de răspundere penală pentru procurarea, păstrarea, transportarea și expedierea ilegală a drogurilor, etnobotanicelor consumate doar în cazul în care această adresare este determinată de intenția persoanei de a se trata, și nu este legată de faptul demascării ei.

În cazul reținerii persoanei, precum și al desfășurării acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora, predarea acestor substanțe la solicitarea persoanei responsabile, care desfășoară acțiunile menționate, nu poate servi drept temei pentru aplicarea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa aplicată de către instanța de apel, Colegiul penal o consideră echitabilă și conformă Legii penale, corect motivată de către instanța de apel în decizie (f.d. 177 – 180).

Cât ține de alegațiile recurentului referitor la cheltuielile judiciare, Colegiul penal conchide că nu pot fi acceptate, or, prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, prin care se indica imperativ că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat au fost abrogate.

Totodată Colegiul penal ține să specifice faptul că legiuitorul la art. art. 227-229 Cod de procedură penală, a stabilit clar semnificația cheltuielilor judiciare, care sunt acestea și din contul cui sunt suportate.

În speța dată, Colegiul penal invocă că cheltuielile judecătorești suportate de stat la etapa urmăririi penale, pentru efectuarea expertizelor sunt sub imperiul prezumției nevinovăției, fapt indicat și în art. 75 alin. (3) al Legii cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului din 14.04.2016, dar în art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, mai sunt indicate chestiunile pentru soluționare la adoptarea sentinței cum este: „cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare”. Apoi, conform art. 229 Cod de procedură penală, este reglementată plata cheltuielilor judiciare, alin. (3) al acestui articol reglementează cazurile când instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial

inculpatul.

Reieșind din aceste prevederi ale Codului de procedură penală, Colegiul penal nu găsește motive legale pentru a-l elibera pe inculpat de la plata a 1680 lei ca cheltuieli judiciare în speța dată, căci inculpatul Podolco Vladislav este tânăr, cu studii medii, capabil de a munci și plăti cheltuielile judiciare care au rezultat în urma acțiunilor sale ilegale.

Din aceste considerente, Colegiul penal analizând materialele cauzei, consideră că nu identifică temeiuri justificative de a interveni în hotărârile judecătorești a instanțelor ierarhic inferioare, care sunt legale și întemeiate, or asupra aceluiași motive invocate în recurs, s-a expus suficient de argumentat și detaliat atât prima instanță în sentință cât și instanța de apel în decizia adoptată.

Prin urmare, Colegiul penal conchide, având în vedere veridicitatea argumentelor instanțelor ierarhic inferioare în motivarea soluției criticate de recurent, în virtutea corectitudinii acestora și pentru a evita repetări inutile, că le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Podolco Vladislav XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **12 august 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie